

Liturgia domácej cirkvi na Veľkonočnú nedeľu

(odporúčame sláviť popoludní, ale tak, aby to nenarušilo sledovanie svätej omše Pánovho zmŕtvychvstania)

1. Úvodné obrady

(Na stôl položte kríž alebo ikonu Kristovho kríža a zažatú sviecu; skratka **V** označuje otca, matku, prípadne podľa situácie niekoho iného, kto vedie liturgiu; skratka **S** označuje spoločné odpovede)

(Možno začať spoločnou piesňou z Jednotného katolíckeho spevníka č. 201: *Raduj sa, cirkev Kristova*)

V: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

S: Amen.

V: V dnešný slávnostný deň sa schádzame v našej domácnosti okolo spoločného stola, aby sme oslávili zmŕtvychvstania nášho Pána Ježiša Krista. Vzkriesený Pán sa zjavil svojim učeníkom, keď boli zo strachu za zatvorenými dverami a priniesol im pokoj. Chceme ho dnes prosieť, aby aj naše srdcia naplnil pokojom, dôverou a láskou.

S: Vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj, aleluja, aleluja.

V: Božie slovo nás povzbudzuje: „Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy!“ (Kol 3, 13) Na znak vzájomného odpustenia si teraz dajme znak pokoja. (Primeraným spôsobom a podľa zváženia si prítomní vymenia znak pokoja)

2. Spoločný hymnus (môže sa recitovať aj striedavo)

V: Apoštol Pavol nás povzbudzuje, aby sme si osvojili zmýšľanie Ježiša Krista. Preto sa modlime:

V: On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridŕžal sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka. Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži.

S: Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno, aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí a aby každý jazyk vyznával: „Ježiš Kristus je Pán!“ na slávu Boha Otca.

S: Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždy i na veky vekov. Amen.

V: Kristus zomrel za naše hriechy, aleluja, aleluja.

S: Bol pochovaný a tretieho dňa vstal z mŕtvych, aleluja, aleluja.

3. Evanjeliový úryvok

V: Čítanie zo svätého evanjelia podľa Lukáša (Lk 24, 13 - 35)

V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emmauz, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. I spýtal sa ich: „O čom sa to cestou zhovárate?“ Zastavili sa zronení a jeden z nich menom Kleopas, mu povedal: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?“ On im povedal: „A čo?“ Oni mu vraveli: „No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred

všetkým ľuďom; ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo. Niektoré ženy z našich nás aj naľakali. Pred svitaním boli pri hrobe, a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije. Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli.“ On im povedal: „Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo. Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliehali: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!“ Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali: „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a iných s nimi a tí im povedali: „Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi.“ Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba.

V: Počuli sme slovo Pánovo.

S: Chvála tebe, Kriste.

4. Zamyslenie

V: Evanjeliový úryvok začína slovami „v ten deň“ (Lk 24, 13). Je to deň zmŕtvychvstania, čiže dnes. Všetko začína odchodom učeníkov z Jeruzalema. Nečakali takýto Ježišov koniec, odchádzajú a sú rozčarovaní. V tomto okamihu sa k nim pridáva Ježiš. On ich neopustil, aj keď sa im to tak môže zdať. Božie slovo nás uisťuje, že Boh je ten, ktorý je s nami a sprevádza nás. Boží Syn najskôr ide krokom človeka, aby naučil ľudí ísť krokom Boha. Kládie im otázky, aby učenici sami vyslovili to, čo prežívajú. Potom ich pozýva k premýšľaniu. Viera nie je v prvom rade o tom, že Boh má naplniť naše očakávania a splniť naše želania. Evanjelista píše: „*on sa tváril, že ide ďalej...*“ (Lk 24,28) Boh sa nevnucuje človeku, ale čaká na pozvanie. Sú to učenici, ktorí naliehajú: „*Zostaň s nami!*“ (Lk 24,29) Kristus neodolá a prijíma pozvanie. Taký je Boh. Nikdy neodmietne, nikdy „neodolá“ záujmu človeka. Len či my stojíme o neho! Hostina je v evanjeliách dôležitým znakom stretnutia s Bohom. Spomeňme si na márnوترatného syna, ktorému otec pripraví hostinu; na Zacheja, ktorý prijme Ježiša vo svojom dome; na poslednú večeru. Učenici skúsili prítomnosť Boha vo svojom strede. Hoci im vzkriesený Pán zmizne pred očami, všetko sa mení. Na začiatku boli zronení, ale teraz sú plní radosti. Volajme s emauzskými učeníkmi: „Pane, zostaň s nami. Zostaň v našej rodine, v našich vzťahoch, potrebujeme Ťa.“

(Ak niekto chce, môže sa podeliť o krátku myšlienku, ktorá ho oslovila z Božieho slova)

6. Desiatok ruženca (do modlitby sa môžu zapojiť viacerí)

V: Za našu rodinu, za všetkých kňazov, za našu farnosť, za našu vlasť, za tých, ktorí trpia chorobou, ako aj za tých, ktorí ju rôznym spôsobom pomáhajú zmierniť, sa teraz pomodlime jeden desiatok zo slávnostného ruženca: Ježiš, ktorý slávne vstal z mŕtvych. (Ak niekto chce, môže pridať vlastnú prosbu)

7. Záverečná modlitba

V: Pane Ježišu, ty si zmenil smútok svojich učeníkov na veľkonočnú radosť a priniesol si im pokoj. Aj my prežívame po tieto dni obavy a neistoty. Spolu s emauzskými učeníkmi voláme: Pane, zostaň s nami! Prosíme ťa, pretvor nás na ľudí Veľkej Noci, nech v nás prebýva tvoj pokoj, lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov.

S: Amen.

8. Požehnanie (Rodičia požehnajú deti tak, že im dajú na čelo znak kríža. Podobne manželia sa požehnajú vzájomne tak, že si dajú na čelo znak kríža. Pritom hovoria nasledujúce slová)

(Meno) Nech radosť a pokoj vzkrieseného Pána naplní tvoje srdce. Žehnám ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

V: Zakončíme našu domácu liturgiu tým, že sa obrátíme v modlitbe k Panne Márii, Kráľovnej nebies: (môže sa aj zaspievať)

S: Raduj sa, nebies Kráľovná, aleluja.

Lebo koho si nosila, aleluja,

Z mŕtvych vstal, jak predpovedal, aleluja.

Pros, aby nás k sebe prijal, aleluja.

V: Raduj sa a vesel sa, Panna Mária, aleluja.

S: Lebo Pán naozaj vstal z mŕtvych, aleluja.

S: Modlime sa

Bože, ty si zmŕtvychvstaním tvojho Syna, nášho Pána Ježiša Krista, potešil celý svet; prosíme ťa, daj, aby sme na príhovor jeho Rodičky Panny Márie dosiahli radosť večného života. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

V: Dobrorečme Pánovi.

S: Bohu vd'aka.